

200700456/1.

Datum uitspraak: 11 juli 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak op het hoger beroep van:

vennootschap onder firma
gevestigd te
appellante,

tegen de uitspraak in zaak no. WET 06/14 van de rechtbank Rotterdam van
27 november 2006 in het geding tussen:

appellante

en

de Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid.

1. Procesverloop

Bij besluit van 23 juni 2005 heeft de Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (hierna: de staatssecretaris) appellante een bestuurlijke boete op grond van de Wet arbeid vreemdelingen (hierna: de Wav) opgelegd wegens het zonder tewerkstellingsvergunning hebben laten verrichten van arbeid door (hierna: de vreemdelingen).

Bij besluit van 24 november 2005 heeft de staatssecretaris het daartegen door appellante gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 27 november 2006, verzonden op 4 december 2006, heeft de rechtbank Rotterdam (hierna: de rechtbank) het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State ingekomen op 12 januari 2007, hoger beroep ingesteld. De gronden zijn aangevuld bij brief van 13 februari 2007. Deze brieven zijn aangehecht.

Bij brief van 30 maart 2007 heeft de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (hierna: de minister) van antwoord gediend.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 24 mei 2007, waar appellante, vertegenwoordigd door vennoot, bijgestaan door mr. J.J. Vermeulen, advocaat te Middelharnis, en de minister, vertegenwoordigd door mr. R.E. van der Kamp, werkzaam bij het Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 1, eerste lid, onderdeel b, onder 1°, van de Wav wordt onder werkgever verstaan degene die in de uitoefening van een ambt, beroep of bedrijf een ander arbeid laat verrichten.

Ingevolge artikel 2, eerste lid, is het een werkgever verboden een vreemdeling in Nederland arbeid te laten verrichten zonder tewerkstellingsvergunning.

Ingevolge artikel 2, tweede lid, is het verbod, bedoeld in het eerste lid, niet van toepassing met betrekking tot een vreemdeling ten aanzien van wie tevens een ander als werkgever optreedt, indien die ander over een voor de desbetreffende arbeid geldige tewerkstellingsvergunning beschikt.

Ingevolge artikel 18, voor zover thans van belang, wordt het niet naleven van artikel 2, eerste lid, als beboetbaar feit aangemerkt.

Ingevolge artikel 18a, eerste lid, kunnen beboetbare feiten worden begaan door natuurlijke personen en rechtspersonen.

Ingevolge artikel 18a, derde lid, voor zover thans van belang, wordt voor de toepassing van het eerste lid met een rechtspersoon gelijkgesteld:

1°. de vennootschap zonder rechtspersoonlijkheid.

Ingevolge artikel 19a, eerste lid, legt een daartoe door de minister aangewezen, onder hem ressorterende ambtenaar namens hem de boete op

aan degene op wie de verplichtingen rusten welke voortvloeien uit deze wet, voor zover het niet naleven daarvan is aangeduid als een beboetbaar feit.

Ingevolge artikel 19d, eerste lid, is de hoogte van de boete, die voor een beboetbaar feit kan worden opgelegd, indien begaan door:

- a. een natuurlijk persoon, gelijk aan de geldsom van ten hoogste € 11.250,
- b. een rechtspersoon, gelijk aan de geldsom van ten hoogste € 45.000.

Ingevolge artikel 19d, derde lid, stelt de minister beleidsregels vast waarin de boetebedragen voor de beboetbare feiten worden vastgesteld.

Volgens beleidsregel 1 van de Beleidsregels boeteoplegging Wav, zoals die ten tijde van belang luiden (hierna: de beleidsregels), wordt bij de berekening van een boete, als bedoeld in artikel 19a, eerste lid, voor alle beboetbare feiten als uitgangspunt gehanteerd de normbedragen die zijn neergelegd in de 'Tarieflijst boetenormbedragen bestuurlijke boete Wav' (hierna: de Tarieflijst), die als bijlage bij de beleidsregels is gevoegd.

Volgens de Tarieflijst is het boetenormbedrag voor overtreding van artikel 2, eerste lid, op € 8.000 gesteld.

2.2. Appellante betoogt, zakelijk weergegeven, dat de rechtbank door te overwegen dat niet elke vorm van verwijtbaarheid aan haar zijde ontbreekt en de staatssecretaris gehouden was de boetes op te leggen, niet heeft onderkend dat de mate van verwijtbaarheid gevolgen heeft voor de hoogte van de op te leggen boete. Zij stelt in dit verband te goeder trouw te zijn geweest, nu ten behoeve van de vreemdelingen en een tewerkstellingsvergunning is afgegeven aan Recruit a Student Project B.V. en zij ervan is uitgegaan dat deze vergunningen persoonsgebonden waren. Ten aanzien van de vreemdeling is zij afgegaan op haar sofinummer en de mededeling dat betrokkene student was. Onder die omstandigheden dient zij minder zwaar beboet te worden dan een persoon die doelbewust de wet overtreedt. De rechtbank heeft er dan ook onvoldoende blijk van gegeven in haar beoordeling te hebben betrokken in hoeverre de opgelegde boete in redelijke verhouding staat tot de ernst van de overtreding, aldus appellante.

2.2.1. Niet in geschil is dat de vreemdelingen en niet via Recruit a Student Project B.V. door appellante zijn ingeleend, zodat de uitzondering op het verbod om een vreemdeling zonder tewerkstellingsvergunning arbeid te laten verrichten als neergelegd in artikel 2, tweede lid, van de Wav, niet van toepassing is. Nu appellante niet beschikte over ten behoeve van de vreemdelingen afgegeven tewerkstellingsvergunningen, heeft de rechtbank terecht overwogen dat de staatssecretaris terecht heeft geconstateerd dat zij artikel 2, eerste lid, van de Wav, heeft overtreden.

2.2.2. In situaties van overtreding van de Wav waarin sprake is van het volledig ontbreken van verwijtbaarheid wordt van boeteoplegging afgezien. Hiertoe dient appellante aannemelijk te maken dat zij de maximale van haar te vergen zorg heeft betracht ter voorkoming van de overtreding. Hierin is zij echter niet geslaagd. Immers, uit de verklaring van , één van de

vennoten van appellante, behorende bij het op ambtseed, respectievelijk ambtsbelofte opgemaakte rapport van 13 april 2005, blijkt dat geen kopie is gemaakt van de achterzijde van de verblijfsvergunningen van de vreemdelingen waarop de arbeidsmarktaantekening zich bevindt en dat is afgegaan op de mededelingen van de vreemdelingen dat zij mochten werken.

Voorts kan, zoals de minister in zijn reactie op het hoger-beroepschrift heeft gesteld, een zeer beperkte mate van verwijtbaarheid aanleiding geven de opgelegde boete te matigen. Hiervan is evenmin sprake. Appellante heeft zich immers, gelet op de hiervoor geschetste omstandigheden, onvoldoende op de hoogte gesteld van de status van de vreemdelingen, hetgeen voor haar rekening en risico komt. De rechtbank heeft derhalve terecht geen grond gevonden voor het oordeel dat de boete ten onrechte was opgelegd dan wel diende te worden gematigd. Dat appellante, naar zij stelt, de wet niet opzettelijk heeft overtreden, maakt dit niet anders.

Het betoog faalt.

2.5. Het hoger beroep is ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. B. van Wagtendonk, Voorzitter, en
mr. M.G.J. Parkins-de Vin en mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillesen, Leden,
in tegenwoordigheid van mr. H.W. Groeneweg, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Wagtendonk
Voorzitter

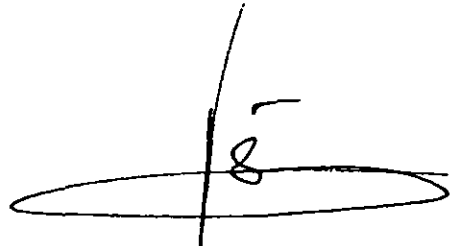
w.g. Groeneweg
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 11 juli 2007

32-510.

Verzonden: **11 JULI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Koninklijke Horeca Nederland
Afdeling Juridische Zaken
T.a.v. dhr. mr. M.P.H. van Wezel
Postbus 566
3440 AN Woerden

Postbus 11563
2502 AN Den Haag
Laan van Nieuw Oost Indië
Telefoon (070) 333 44 44
Telefax (070) 333 40 02
www.arbeidsinspectie.szw.nl

Uw brief
20 juli 2005

Ons kenmerk
AI/JZ/2005/95939

Doorkiesnummer
(070) 333 5190

Onderwerp
Beslissing op bezwaar

Datum
24 NOV. 2005

Contactpersoon
Mevr. mr. Nascimento

Geachte heer Van Wezel,

Bij brief van 20 juli 2005 heeft u namens uw cliënte,
(hierna: uw cliënte) bezwaar aangetekend tegen de beschikking van 23 juni
2005, kenmerk 070501016/03.

A. Feiten

Op 16 februari 2005 hebben enkele inspecteurs van de Arbeidsinspectie tijdens een controle in het kader van de Wet arbeid vreemdelingen (hierna: Wav) bij uw cliënte aan de
, de heren en en mevrouw (allen met
de Chinese nationaliteit en zonder geldige verblijfstitel), aangetroffen die arbeid verrichtten,
bestaande uit het serveren van drank in het restaurantgedeelte van de onderneming en het
bereiden van voedsel in het keukengedeelte van de onderneming. Deze personen bleken
vreemdelingen in de zin van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) te zijn, zodat uw
cliënte als werkgever in de zin van artikel 1, eerste lid onder b sub 1 van de Wav voor hen in
het bezit diende te zijn van tewerkstellingsvergunningen. Uw cliënte beschikte echter niet
over deze vergunningen. De inspecteurs constateerden derhalve drie overtredingen van
artikel 2, eerste lid van de Wav.

Met de kennisgeving van 3 mei 2005 is uw cliënte door de boete-oplegger geïnformeerd
over het voornemen een bestuurlijke boete op te leggen. Op 27 mei 2005 heeft u namens uw
cliënte hierop een zienswijze ingediend. Op 23 juni 2005 is bij beschikking aan uw cliënte
een boete opgelegd ter hoogte van € 24.000,-- wegens het tewerkstellen van drie
vreemdelingen zonder tewerkstellingsvergunningen. Op 20 juli 2005, derhalve tijdig, heeft u
bezwaar ingediend tegen deze boetebeschikking. Op 20 juli 2005 heeft u een verzoek tot
voorlopige voorziening ingediend.

B. Bezwaarschrift:

In het bezwaarschrift stelt u namens uw cliënte dat:

1. voor twee van de drie aangetroffen vreemdelingen, de heren en
tewerkstellingsvergunningen zijn afgegeven aan "Recruit a Student Project B.V." en

- dat uw cliënte erop heeft vertrouwd dat deze vreemdelingen werkzaamheden mochten verrichten;
2. de boete gematigd dient te worden nu het doel waarvoor de hoge boetes in het leven zijn geroepen in dit geval niet wordt bereikt met het opleggen daarvan;
 3. uw cliënte onvoldoende op de hoogte was van de toepasselijke regelgeving en erop heeft vertrouwd dat een sofi-nummer voldoende zou zijn voor het laten verrichten van werkzaamheden;
 4. toepassing van het beleid voor uw cliënte onevenredig nadeel met zich meebrengt en dat uw cliënte als gevolg van de hoge boete in financiële problemen raakt, hetgeen consequenties kan hebben voor het voortbestaan van haar bedrijf.

C. Wettelijk kader

In artikel 1, eerste lid onder b sub 1 van de Wav wordt als werkgever aangemerkt, degene die in de uitoefening van een ambt, beroep of bedrijf een ander arbeid laat verrichten. Lid 1 aanhef en sub c van dit artikel bepaalt dat onder een vreemdeling wordt verstaan hetgeen daaronder wordt verstaan in de Vw 2000.

Artikel 2, eerste lid van de Wav bepaalt dat het een werkgever is verboden een vreemdeling in Nederland arbeid te laten verrichten zonder tewerkstellingsvergunning.

In artikel 18 van de Wav is overtreding van artikel 2 van de Wav als beboetbaar feit aangemerkt.

Op grond van beleidsregel 1 en de bijlage daarbij van de Beleidsregels boeteoplegging Wav (hierna: beleidsregel), bedraagt de bestuurlijke boete voor een rechtspersoon € 8.000,-- per overtreding van artikel 2, eerste lid van de Wav.

D. Hoorzitting

Gelet op artikel 7:2 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb), bent u in de gelegenheid gesteld het bezwaarschrift mondeling toe te lichten. Op 20 september 2005 heeft een hoorzitting plaatsgevonden. Een samenvattend verslag van dit gesprek is als bijlage bij deze beschikking gevoegd.

E. Overwegingen

Vast staat dat de heren en en mevrouw werkzaamheden hebben verricht in het bedrijf van uw cliënte. Deze werkzaamheden bestonden uit het serveren van drank in het restaurantgedeelte en het bereiden van voedsel in het keukengedeelte van

Deze werkzaamheden werden uitgevoerd in opdracht van uw cliënte. Het verrichten van arbeid door deze drie vreemdelingen wordt door uw cliënte niet ontkend. Uw cliënte voert een restaurant, zodat zij in de uitoefening van haar bedrijf een ander arbeid liet verrichten. Ook staat vast dat het hier om vreemdelingen in de zin van de Vw 2000 gaat en dat voor hen geen tewerkstellingsvergunningen zijn verstrekt aan uw cliënte. Ik concludeer dat sprake is van drie overtredingen van artikel 2, eerste lid van de Wav. Deze overtredingen zijn uw cliënte toerekenbaar.

Uw cliënte stelt erop te hebben vertrouwd dat twee van de drie vreemdelingen, de heren en in verband met de voor hen afgegeven tewerkstellingsvergunningen aan en in combinatie met de voor hen afgegeven verblijfsvergunningen,

werkzaamheden mochten verrichten. Ik overweeg hierover het volgende. Uw cliënte is er onterecht van uitgegaan dat geen tewerkstellingsvergunningen vereist waren voor het tewerkstellen van de twee genoemde vreemdelingen. Dit was anders geweest als uw cliënte de heren en via Recruit a Student Project B.V. had ingeleend. Abusievelijk is in de boetebeschikking opgemerkt dat zelfs in het geval dat de vreemdelingen zouden zijn ingeleend via Recruit a Student Project B.V. door uw cliënte tewerkstellingsvergunningen zouden moeten worden aangevraagd. Artikel 2, tweede lid van de Wav bepaalt namelijk dat het verbod een vreemdeling zonder tewerkstellingsvergunning te laten werken niet geldt met betrekking tot een vreemdeling ten aanzien van wie tevens een ander als werkgever optreedt, indien die ander beschikt over een voor de desbetreffende arbeid geldige tewerkstellingsvergunning. Uit het boeterapport blijkt dat de heer R. Beijer van Recruit A Student Project BV op 22 februari 2005 heeft verklaard dat de heren en nimmer zijn uitgeleend aan uw cliënte, zodat in dit geval geen sprake is van een inleensituatie.

Ten aanzien van mevrouw heeft mevrouw tijdens het verhoor van 2 maart 2005 verklaard dat zij het sofinummer en de kopie van het paspoort van mevrouw heeft gezien. Het feit dat uw cliënte ten aanzien van de heren en erop heeft vertrouwd dat zij werkzaamheden mochten verrichten in het restaurant en dat zij niet goed op de hoogte was van de toepasselijke regelgeving, laat de overtreding onverlet en kan uw cliënte niet ontslaan van de verplichting om voor meergenoemde personen te beschikken over tewerkstellingsvergunningen. Het zich op de hoogte stellen van de wettelijk op uw cliënte in haar hoedanigheid van werkgever rustende verplichtingen komt voor haar rekening en risico. Het feit dat ten aanzien van de heer navraag is gedaan bij de Belastingdienst en de IND, sociale premies zijn afgedragen en geen sprake was van financieel voordeel, ontslaat uw cliënte evenmin van de verplichting om te beschikken over tewerkstellingsvergunningen. Tijdens het verhoor van 2 maart 2005 heeft mevrouw ten aanzien van de heer verklaard niet goed te hebben gekeken naar de achterkanten van de identiteitsdocumenten. Van de identiteitsbewijzen van de heren en zijn slechts kopieën gemaakt van de voorkanten. Uit het voorgaande blijkt dat uw cliënte de identiteit van de heren en en mevrouw onvoldoende heeft vastgesteld aan de hand van originele identiteitsbewijzen, zoals bedoeld in de Wet op de identificatieplicht. Had uw cliënte dat wel gedaan, dan had zij kunnen zien dat arbeid niet vrij was toegestaan voor de heren en en mevrouw Liu en dus tewerkstellingsvergunningen dienden te worden aangevraagd, zodat uw cliënte vóór aanvang van de werkzaamheden van de heren en en mevrouw daarover zou beschikken. Door dit na te laten, liep uw cliënte het risico drie overtredingen van artikel 2, eerste lid van de Wav te begaan, bestaande uit het tewerkstellen van drie vreemdelingen zonder de vereiste tewerkstellingsvergunningen. Dit risico komt voor rekening van uw cliënte. De overtredingen zijn uw cliënte derhalve verwijtbaar.

Ten aanzien van uw verweer dat de boete in aanmerking komt voor matiging, omdat u van mening bent dat het doel waarvoor de hoge boetes in het leven zijn geroepen in dit geval niet wordt bereikt met het opleggen daarvan, overweeg ik het volgende. Het opleggen van een boete in een situatie waarin een werkgever arbeid laat verrichten door drie vreemdelingen zonder dat deze werkgever beschikt over tewerkstellingsvergunningen past binnen de doelstelling van de Wav. Doelstelling van de Wav is het voorkomen en bestrijden van illegale tewerkstelling in Nederland vanwege hiermee samenhangende ongewenste effecten, zoals onder andere de verdringing van legale arbeidskrachten, het niet afdragen van verplichte belastingen en premies, uitbuiting, en oneerlijke concurrentie.

Gesteld wordt dat toepassing van het beleid voor uw cliënte onevenredig nadeel met zich meebrengt en dat zij als gevolg van deze boete in financiële problemen zal raken, hetgeen consequenties kan hebben voor het voortbestaan van het bedrijf. Ik overweeg hierover het volgende. Het beleid ten aanzien van de wijze van berekenen en het opleggen van bestuurlijke boetes in het kader van de Wav en de daarop berustende bepalingen is neergelegd in de beleidsregels. Deze beleidsregels zijn gebaseerd op de Wav en behelzen een belangenafweging. De boetes voor de overtredingen van de Wav worden vastgesteld op basis van de normbedragen die zijn neergelegd in de "Tarieflijst boetenormbedragen bestuurlijke boete Wav", behorende bij de beleidsregels. Artikel 4:82 van de Awb biedt mij de mogelijkheid ter motivering van een besluit te verwijzen naar een vaste gedragslijn voor zover deze is neergelegd in een beleidsregel. Nu ik mijn vaste gedragslijn met betrekking tot de berekening van boetes heb neergelegd in de beleidsregels, heb ik te dien aanzien de motivering kunnen beperken tot een verwijzing naar deze beleidsregels. Aan het besluit waarbij de beleidsregels in het leven zijn geroepen is een belangenafweging voorafgegaan die voldoet aan de eisen van onder meer de artikelen 3:2 en 3:4 van de Awb. Het gevolg hiervan is dat ik in de (vele) afzonderlijke gevallen die binnen de reikwijdte van bovengenoemde beleidsregels vallen niet meer per geval afzonderlijk de in artikel 3:4 Awb bedoelde belangen hoeft af te wegen. Dit uitgangspunt leidt slechts dan tot uitzondering, indien bijzondere omstandigheden noodzaken tot een op het afzonderlijke geval toegespitste volledige belangenafweging. In dat geval moet op grond van artikel 4:84 van de Awb van onverkorte toepassing van de beleidsregels worden afgezien, indien dit, gelet op die bijzondere omstandigheden, niet met artikel 3:4 van de Awb verenigbaar is. Bij bijzondere omstandigheden gaat het om individuele omstandigheden met een uitzonderlijk karakter. Voorzover bedoeld wordt op een mogelijk faillissement van de onderneming overweeg ik het volgende. Draagkracht, althans het niet hebben van draagkracht, is in beginsel geen reden om af te wijken van mijn beleid. De overtreding is beboetwaardig geoordeeld en het in de beleidsregels vermelde boetebedrag is een evenredige sanctie geoordeeld voor de betreffende overtreding. Er kunnen echter feiten of omstandigheden zijn die zich verzetten tegen onverkorte toepassing van de beleidsregels: gevallen waarin het belang van het toepassen van de beleidsregel voor het bestuursorgaan niet opweegt tegen het belang van uw cliënte. Dit is het geval als uw cliënte onevenredig hard wordt getroffen door het moeten voldoen van de boete. Bij toepassen van deze hardheidsclausule zou een aangevoerd faillissement een rol kunnen spelen. Uw cliënte zal echter moeten aantonen dat betaling van de boete niet louter leidt tot een verslechtering van de financiële positie van haar bedrijf dan wel tot het niet kunnen betalen of investeren in andere zaken doch dat invordering van de boete daadwerkelijk het faillissement van de onderneming betekent. Op 30 september 2005 heeft u een overzicht ingediend van de financiële situatie van uw cliënte. Uit de bestudering van de financiële stukken is niet aannemelijk geworden dat betaling van de boete voor uw cliënte tot onoverkomelijke financiële problemen zal leiden. Financiële draagkracht, of het ontbreken daarvan, is evenmin een reden tot matiging van de boete. Immers, hieruit blijkt niet van evidente bijzondere omstandigheden met een zeer uitzonderlijk karakter.

Niet is gebleken van bijzondere omstandigheden die mij op grond van artikel 4:84 van de Awb tot afwijking van mijn beleid noodzaken. Ik concludeer dat terecht een boete is opgelegd van € 24.000,— wegens drie overtredingen van artikel 2, eerste lid van de Wav.

F. Beslissing

Gezien uw bezwaren, het verklaarde tijdens de hoorzitting, de bestreden beschikking en de vigerende regelgeving, ben ik tot de volgende beslissing gekomen.

Ik ben mening dat de boete in overeenstemming is met de vigerende regelgeving is opgelegd. Het bezwaarschrift geeft geen aanleiding het bestreden besluit in te trekken dan wel de opgelegde boete te matigen.

Gelet op het bovenstaande verklaar ik uw bezwaar als weergegeven in het bezwaarschrift van 20 juli 2005 ongegrond. Dit betekent dat de beschikking van 23 juni 2005 ongewijzigd in stand blijft.

Hoogachtend,
De Staatssecretaris van Sociale Zaken
en Werkgelegenheid,
namens deze,
Algemeen Directeur van de Arbeidsinspectie,

(dr. J.J.M. Uijlenbroek)

Overeenkomstig de Algemene wet bestuursrecht kan tegen deze beschikking beroep worden ingesteld door degene wiens belang rechtstreeks bij deze beschikking betrokken is. Daartoe moet binnen zes weken na de datum van verzending van deze beschikking een beroepschrift met een kopie van deze beschikking worden ingediend bij de sector bestuursrecht van de rechtbank Rotterdam, Postbus 50950, 3007 BL te Rotterdam.

Het beroepschrift dient te worden ondertekend en ten minste te bevatten de naam en het adres van de indiener, de dagtekening, een omschrijving van deze beschikking alsmede de reden(en) waarom de beschikking niet juist wordt gevonden. Voor de behandeling van het beroepschrift is griffierecht verschuldigd.

uitspraak

RECHTBANK ROTTERDAM

Sector Bestuursrecht
Enkelvoudige kamer

Reg.nr.: WET 06/14-NIFT

Uitspraak in het geding tussen

de vennootschap onder
gevestigd te eiseres,
gemachtigde mr. Y.M. van der Meulen-Krouwel, advocaat in loondienst bij Koninklijk
Horeca Nederland,

en

de Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, verweerder.

1 Ontstaan en loop van de procedure

Bij besluit van 23 juni 2005 heeft verweerder eiseres een boete opgelegd van € 24.000,- wegens overtreding van het bepaalde in artikel 2, eerste lid, van de Wet arbeid vreemdelingen (hierna: WAV).

Tegen dit besluit heeft eiseres bij brief van 20 juli 2005 bezwaar gemaakt.

Bij besluit van 24 november 2005 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit (hierna: het bestreden besluit) heeft eiseres bij brief van 2 januari 2006 beroep ingesteld.

Verweerder heeft bij brief van 24 april 2006 een verweerschrift ingediend.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 23 november 2006. Eiseres heeft zich laten vertegenwoordigen door de heer K.F. Liu en haar gemachtigde. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door mr. S.V. van Nascimento.

2 Overwegingen

2.1 Feiten en omstandigheden die als vaststaand worden aangenomen

Eiseres is een restaurant.

Op 16 februari 2005 heeft de arbeidsinspectie een onderzoek verricht bij eiseres aan de
Van dit onderzoek is op 13 april 2005 een op ambtsbelofte
opgemaakt boeterapport opgesteld, waaruit blijkt dat op die datum door de inspecteurs drie
personen, zijn aangetroffen die arbeid verrichtten zonder
tewerkstellingsvergunning.

Voorts blijkt uit het boeterapport dat voor en een
tewerkstellingsvergunning was verleend aan Recruit a Student Project B.V. Een

WET 06/14-NIFT

2

medewerker van Recruit a Student Project B.V. heeft tegenover de inspecteurs telefonisch verklaard dat en nooit zijn uitgeleend aan eiseres.

Het boeterapport is naar eiseres gezonden. Bij brief van 3 mei 2005 is eiseres in de gelegenheid gesteld haar zienswijze naar voren te brengen op het voornemen haar vanwege de geconstateerde beboetbare feiten een boete van in totaal € 24.000,- op te leggen.

Eiseres heeft bij brief van 27 mei 2005 gebruik gemaakt van de gelegenheid haar zienswijze naar voren te brengen.

2.2 Standpunten van partijen

Van de zijde van eiseres is aangevoerd dat het bestreden besluit niet zorgvuldig tot stand gekomen is omdat verweerder er van uit ging dat de drie aangetroffen personen niet in het bezit waren van een verblijfsvergunning, terwijl dit wel het geval was.

Voorts stelt eiseres dat de boete niet in verhouding staat tot de ernst van de overtreding daar twee van de drie vreemdelingen wel degelijk gerechtigd waren om arbeid in Nederland te verrichten. Zij hadden namelijk een tewerkstellingsvergunning bij een andere werkgever. Eiseres is van mening dat rekening gehouden moet worden met het feit dat voor 1 januari 2005 de onderhavige overtredingen door de strafrechter werden afgedaan en de strafrechter hiervoor boetes oplegde tot maximaal € 2.000,- per geconstateerde overtreding.

Tenslotte stelt eiseres dat verweerder heeft gehandeld in strijd met het legaliteitsbeginsel omdat eiseres niet uit de wet heeft kunnen afleiden wat de maximale hoogte van een boete is voor een vennootschap onder firma. In artikel 19d van de WAV is namelijk niet voorzien in een met artikel 18a, derde lid, van de WAV overeenkomstige bepaling. Eiseres verwijst, ter onderbouwing van haar standpunt, naar een uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage van 12 december 2005 (AB 2006/309).

Verweerder stelt zich op het standpunt dat voor het tewerkstellen van de drie vreemdelingen een tewerkstellingsvergunning vereist was. De aan Recruit a Student Project B.V. afgegeven tewerkstellingsvergunningen kunnen eiseres niet baten daar dit bedrijf de vreemdelingen nimmer aan eiseres heeft uitgeleend. Op een werkgever rust de verplichting zich op de hoogte te stellen van alle toepasselijke regelgeving. Onwetendheid aan de zijde van eiseres dient derhalve voor haar rekening en risico te komen, aldus verweerder. In het bestreden besluit heeft verweerder weliswaar ten onrechte gesteld dat de vreemdelingen niet beschikten over een geldige verblijfsstitel, dit doet echter niets af aan de geconstateerde feiten.

Verweerder zijn geen bijzondere omstandigheden gebleken die aanleiding geven tot intrekking of matiging van de boete; de sanctionering is overeenkomstig de doelstelling van de WAV.

Verweerder stelt dat de WAV voldoende duidelijk is geformuleerd zodat daaruit blijkt dat bij overtreding een boete kan worden opgelegd ter hoogte van de aan de vennootschap opgelegde boete.

2.3 Wettelijk kader

Op grond van artikel 1, aanhef en onder m, van de Vreemdelingenwet 2000 wordt onder vreemdeling verstaan een ieder die de Nederlandse nationaliteit niet bezit en niet op grond van een wettelijke bepaling als Nederlander moet worden behandeld.

WET 06/14-NIFT

3

Artikel 1 van de WAV luidt, voor zover relevant:

1. In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

a. (...)

b. werkgever:

1°. degene die in de uitoefening van een ambt, beroep of bedrijf een ander arbeid laat verrichten;

2°. (...)

c. vreemdeling: hetgeen daaronder wordt verstaan in de Vreemdelingenwet 2000;

d. (...)

e. tewerkstellingsvergunning: een vergunning als bedoeld in artikel 2; (...)

2. In deze wet wordt verstaan onder:

a. beboetbaar feit: een handelen of nalaten in strijd met deze wet ter zake waarvan een boete kan worden opgelegd;

b. boete: de bestuurlijke sanctie die bestaat uit de onvoorwaardelijke verplichting tot het betalen van een bepaalde geldsom aan de Staat.

Artikel 2, eerste lid, van de WAV luidt:

“1. Het is een werkgever verboden een vreemdeling in Nederland arbeid te laten verrichten zonder tewerkstellingsvergunning.”

Op grond van artikel 18 van de WAV wordt als beboetbaar feit aangemerkt onder meer het niet naleven van artikel 2, eerste lid, van de WAV.

Artikel 18a van de WAV luidt:

“1. Beboetbare feiten kunnen worden begaan door natuurlijke personen en rechtspersonen.

2. Indien een beboetbaar feit wordt begaan door een rechtspersoon, kan de boete worden opgelegd aan:

1°. de rechtspersoon, of

2°. degene die opdracht heeft gegeven tot de gedraging waardoor in strijd met de verplichtingen die voortvloeien uit deze wet is gehandeld alsmede tegen hem die feitelijke leiding heeft gegeven aan die gedraging, of

3°. de onder 1° en 2° genoemde tezamen.

3. Voor de toepassing van het eerste en tweede lid wordt met een rechtspersoon gelijkgesteld:

1°. de vennootschap zonder rechtspersoonlijkheid,

2°. tot en met 4° (...).”

Artikel 19d, eerste lid, aanhef en onder b, van de WAV bepaalt dat de hoogte van de boete, die voor een beboetbaar feit kan worden opgelegd, indien begaan door een rechtspersoon, gelijk is aan de geldsom van ten hoogste € 45.000,-.

Het derde lid bepaalt dat de minister beleidsregels vaststelt waarin de boetebedragen voor de beboetbare feiten worden vastgesteld.

Deze beleidsregels zijn vastgesteld in de “Beleidsregels boeteoplegging Wet arbeid vreemdelingen”, gepubliceerd in de Staatscourant van 29 november 2005, nummer 232, pagina 19 (hierna: de beleidsregels). Beleidsregel 1 bepaalt dat bij de berekening van een boete als bedoeld in artikel 19a, eerste lid, van de WAV voor alle beboetbare feiten als uitgangspunt worden gehanteerd de normbedragen die zijn neergelegd in de “Tarieflijst boetenormbedragen bestuurlijke boete Wav” (hierna: de Tarieflijst) die als bijlage bij de beleidsregels is gevoegd.

WET 06/14-NIFT

4

Ingevolge de Tarieflijst is het boetenormbedrag voor overtreding van artikel 2, eerste lid, van de WAV gesteld op € 8.000,-.

2.3 Beoordeling

De rechtbank dient allereerst de vraag te beantwoorden of eiseres een beboetbaar feit in de zin van artikel 18 van de WAV heeft begaan door in strijd met het bepaalde in artikel 2, eerste lid, van die wet drie vreemdelingen zonder tewerkstellingsvergunning arbeid te laten verrichten.

Tussen partijen is niet in geding dat de drie aangetroffen personen werkzaamheden bij eiseres verrichtten zonder een daarvoor benodigde tewerkstellingsvergunning. Daarbij is geen discussie over het feit dat de twee personen die een tewerkstellingsvergunning hadden bij Recruit a Student Project B.V. niet via dat bedrijf door eiseres waren ingeleend.

Gelet op het vorenstaande is in beginsel aan de voorwaarden voor het opleggen van een boete voldaan. Verweerder is in zo een geval verplicht een boete op te leggen, tenzij aan de zijde van eiseres iedere vorm van verwijtbaarheid ontbreekt.

De rechtbank begrijpt eiseres aldus dat zij heeft aangevoerd dat de verwijtbaarheid ontbreekt omdat eiseres de drie personen had gevraagd of zij arbeid mochten verrichten en zij daarop bevestigend hebben geantwoord. Daarbij heeft eiseres zich gehouden aan de restrictie, die in ieder geval twee van de drie personen hadden in verband met hun studententewerkstellingsvergunning, om maximaal 10 uur per week arbeid te mogen verrichten. De rechtbank is van oordeel dat een werkgever in een geval als het onderhavige niet kan volstaan met de vraag aan een arbeidskracht of die gerechtigd is om te werken, indien de arbeidskracht stelt een tewerkstellingsvergunning te hebben. De rechtbank is van oordeel dat het in zo'n geval op de weg van de werkgever ligt om een kopie van de tewerkstellingsvergunning te vragen. Het is eiseres te verwijten dat zij dit heeft nagelaten. Dat het, uitgaande van de veronderstelling dat de studenten alleen bij eiseres voor maximaal 10 uur arbeid hebben verricht, macro-economisch gezien geen verschil maakt of de studenten door eiseres ingehuurd waren via Recruit a Student Project B.V. of niet, maakt dit niet anders.

Om de genoemde reden is de rechtbank van oordeel dat niet iedere vorm van verwijtbaarheid aan de zijde van eiseres ontbreekt en was verweerder gehouden de boetes op te leggen.

Ten aanzien van de grief van eiseres dat de boete is opgelegd in strijd met het legaliteitsbeginsel overweegt de rechtbank als volgt.

De door eiseres aangehaalde uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage van 12 december 2005 is inmiddels door de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State vernietigd. In de uitspraak van 14 juni 2006 (AB 2006/308) overweegt de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State dat: *"De staatssecretaris klaagt, gelet op de bewoordingen van de eerste leden van de art. 18a en 19d uit welke onmiskenbaar de bedoeling moet worden afgeleid dat art. 19d aansluit op art. 18a en het feit dat deze artikelen in dezelfde paragraaf kort na elkaar zijn opgenomen, terecht dat de rechtbank door aldus te overwegen heeft miskend dat de maximale boete die ingevolge artikel 19d lid 1 Wav aan een rechtspersoon bij het begaan van een beboetbaar feit kan worden opgelegd tevens voor de vennootschap zonder rechtspersoonlijkheid geldt."* De rechtbank sluit zich aan bij de aangehaalde overweging, zodat ook het beroep op het legaliteitsbeginsel geen doel treft.

WET 06/14-NIFT

5

Met betrekking tot de hoogte van de boetes overweegt de rechtbank het volgende.

Ter bepaling van hoogte van de boetes heeft verweerder de Beleidsregels boeteoplegging gehanteerd. Met deze beleidsregels is verweerder niet getreden buiten de grenzen van een redelijke beleidstoepassing. De rechtbank stelt vast dat de hoogte van de boetes overeenkomt met de Beleidsregels boeteoplegging. De grief van eiseres dat rekening moet worden gehouden met het feit dat boetes als de onderhavig in het verleden door de strafrechter werden opgelegd en aanzienlijk lager waren, slaagt niet. De bestuursrechter dient een zelfstandige afweging te maken en dient voorts rekening te houden met een gewijzigd wettelijk kader.

De rechtbank volgt verweerders stelling dat in dit geval geen bijzondere omstandigheden zijn aangevoerd danwel anderszins zijn gebleken die dienen te leiden tot intrekking of matiging van de boete.

Uit het voorgaande volgt dat verweerder bij het bestreden besluit het bezwaar op goede gronden ongegrond heeft verklaard. Het bestreden besluit houdt dan ook in rechte stand, zodat het daartegen gerichte beroep ongegrond is.

Voor een veroordeling in de proceskosten ziet de rechtbank geen aanleiding.

3 Beslissing

De rechtbank.

recht doende:

verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. L.A.C. van Nifterick.

De beslissing is, in tegenwoordigheid van mr. C.A.F. van Ginneken, griffier, uitgesproken in het openbaar op 27 november 2006.

De griffier:

De rechter:

Afschrift verzonden op: 4 DEC 2006

Een belanghebbende - onder wie in elk geval eiseres wordt begrepen - en verweerder kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA 's-Gravenhage. De termijn voor het indienen van het beroepschrift bedraagt zes weken en vangt aan met ingang van de dag na die waarop het afschrift van deze uitspraak is verzonden.

VOOR COPIE CONFORM
De griffier van de Rechtbank Rotterdam
Sector Bestuursrecht

wnd

DEN HOLLANDER ADVOCATEN

anno 1934

Tevens per fax : 070 - 36 51 380**Aantekenen met handtekening retour**

De Afdeling bestuursrechtspraak

van de Raad van State

Postbus 20019

2500 AE 'S-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
12 JAN 2007 ✓	
ZAANKR.	1
AAN:	VN
BEHANDELD DO:	PAB:

HOGER BEROEPSCHRIFT

Behandeld door : Mr J.J. Vermeulen

E-mail : J.J.Vermeulen@DenHollander.nl

Mr L.J. den Hollander
 Mr A.A. den Hollander
 Mr F.J. Langelaar
 Mr G.J. Helmig
 Mr J. van Groningen
 Mr M.C.V. Domstedt
 Mr W.M. Blijoo
 Mr A.P. Cornelissen
 Mr J.M. van der Wulp
 Mw Mr N. Meijer
 Mr J.J. Vermeulen
 Mw Mr A.S. van Duijvenvoorde

Oostelijke Achterweg 82
 Postbus 50
 3240 AB Middelharnis

Telefoon 0187-485000
 Telefax 0187-486162
 Rabobank 34.20.59.300 derdengelden

380-A

Middelharnis, 12 januari 2007

Inzake :/ Arbeidsinspectie

Uw ref. : --

Onze ref. : JV/MaB/147748

Edelachtbaar College,

Tot mij wendde zich de vennootschap onder firma
 gevestigd te

Op 4 december 2006 deed de Sector Bestuursrecht van de Rechtbank Rotterdam uitspraak in het geding tussen de vennootschap onder firma

(hierna:) en de Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (hierna: Staatssecretaris). Onderwerp van geschil was het besluit van de Staatssecretaris tot het opleggen van een boete van € 24.000 aan

wegens overtreding van het bepaalde in artikel 2, eerste lid, van de WAV. Hier-
 tegen is in beroep gegaan. De rechtbank oordeelde het beroep ongegrond.

./ U treft bijgaand aan een kopie van de uitspraak van 4 december 2006.

Clïente kan zich met deze uitspraak niet verenigen en stelt daartegen middels deze brief hoger beroep in. Nu de uitspraak op 4 december is verzonden, is dit hoger beroepschrift tijdig ingediend.

Voor de gronden waarop dit hoger beroep steunt verwijst cliënte allereerst naar hetgeen zij in eerdere instantie heeft gesteld. De overige gronden waarop dit hoger beroep steunt

Den Hollander Advocaten is een maatschap van advocaten vennootschappen met beperkte aansprakelijkheid. Op al onze werkzaamheden zijn van toepassing onze op de ommezijde vermelde algemene voorwaarden, waarin een beperking van aansprakelijkheid is opgenomen.

*Hellevoetsluis
 Oostzanddijk 1
 Postbus 206
 3220 AE Hellevoetsluis
 Telefoon 0181-313444
 Telefax 0181-322556

DEN HOLLANDER ADVOCATEN

12 januari 2007

Inzake : _____ / Arbeidsinspectie

Uw ref. : --

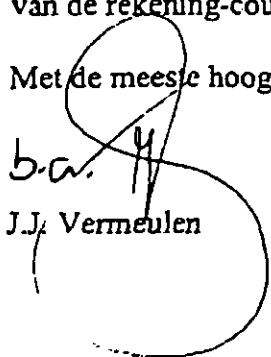
Onze ref. : JV/MaB/147748

zal zij nog nader toelichten en formuleren. Het hoger beroep wordt thans ingesteld ter sauvering van de termijn.

Indien u verlangt dat deze toelichting binnen een bepaalde termijn wordt gegeven, verzoek ik u mij dit tijdig mede te delen en mij daarbij een redelijke termijn te verlenen waarbinnen dit dient te geschieden.

Voor de goede orde deel ik u hierbij mede, dat het verschuldigde griffierecht ten last van de rekening-courant van Den Hollander Advocaten moet worden gebracht.

Met de meeste hoogachting,

b.a.

J.J. Vermeulen

DEN HOLLANDER ADVOCATEN

anno 1934

Per fax (070 - 36 51 380) en per post

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
13 FEB 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	H5
BEHANDELD DD:	PAR:

Aantekenen met handtekening retour

De Afdeling bestuursrechtspraak

van de Raad van State

Postbus 20019

2500 AE 'S-GRAVENHAGE

Mr L.J. den Hollander
 Mr A.A. den Hollander
 Mr F.J. Langelaar
 Mr G.J. Helmig
 Mr J. van Groningen
 Mr M.C.V. Domstein
 Mr W.M. Bijl
 Mr A.P. Cornelissen
 Mr J.M. van der Wulp
 Mw Mr N. Meijer
 Mr J.J. Vermeulen
 Mw Mr A.S. van Duijvenvoorde

Oostelijke Achterweg 82
 Postbus 50
 3240 AB Middelhamis

Telefoon 0187-485000
 Telefax 0187-486182
 Rabobank 34.20.59.300 derde rekening

AANVULLEND HOGER BEROEPSCHRIFT

Behandeld door : Mr J.J. Vermeulen
 E-mail : J.J.Vermeulen@DenHollander.nl

Middelhamis, 13 februari 2007

Inzake :

Uw ref. : 200700456

Onze ref. : JV/MaB/147743

Arbeidsinspectie

Hoogedelgestreng College,

Bij brief van 17 januari jl. bevestigde u mij de goede ontvangst van mijn hoger beroep-schrift. U stelde mij tot en met 14 februari a.s. in de gelegenheid de gronden van het hoger beroep in te dienen. Van die gelegenheid maak ik namens mijn cliënte, de vennootschap onder firma
 (hierna:) gaarne gebruik.

exploiteert aan de een specia-
 liteitenrestaurant. Op 16 februari 2005 is het restaurant gecontroleerd door de arbeidsin-
 spectie. Tijdens die controle zijn, naast het overige personeel, in totaal drie vreemdelin-
 gen aangetroffen, waarvoor cliënte niet over tewerkstellingsvergunningen beschikte.

Aangezien het tewerkstellen van vreemdelingen zonder tewerkstellingsvergunning een
 overtreding vormt van de Wet arbeid vreemdelingen is aan cliënte een bestuurlijke boe-
 te ter hoogte van € 24.000,- opgelegd. Deze boete is aan de hand van beleidsregels vast-
 gesteld en gebaseerd op het maximale boetenormbedrag van € 8.000,- per vreemdeling.

Cliënte kan zich met de boete niet verenigen. De verwijtbaarheid van haar handelen
 staat namelijk niet in redelijke verhouding tot de gehanteerde boetenormbedragen. Om
 die reden heeft cliënte tegen de opgelegde boete bezwaar aangetekend en, nadat het be-
 zwaar ongegrond is verklaard, beroep ingesteld. Nu het beroep ongegrond is verklaard,

* Hellevoetsluis
 Oostzanddijk 1
 Postbus 208
 3220 AE Hellevoetsluis
 Telefoon 0181-313444
 Telefax 0181-322556

Den Hollander Advocaten is een maatschap van bevoegde advocaten en advocaten-
 met beperkte aansprakelijkheid. Op al onze werkschikkingen zijn wij
 aansprakelijk op de omvang van de schade van de cliënt, waarin
 een beperking van aansprakelijkheid is opgenomen.

DEN HOLLANDER ADVOCATEN

13 februari 2007

Inzake : _____ / Arbeidsinspectie
Uw ref. : 200700456
Onze ref. : JV/MaB/147748

maar cliënte van de redelijkheid van de aan haar opgelegde boete nog niet is overtuigd, heeft zij hoger beroep ingesteld.

Allereerst zij benadrukt dat cliënte de desbetreffende vreemdelingen niet zwart tewerk had gesteld. Alle vreemdelingen beschikten immers over een soft-nummer en terzake van hun werkzaamheden werd door cliënte loonbelasting ingehouden en afgedragen.

Uiteraard is cliënte ermee bekend dat vreemdelingen over tewerkstellingsvergunningen moeten beschikken wanneer zij arbeid verrichten. Met de details van de regelgeving van de Wet arbeid vreemdelingen is cliënte evenwel niet bekend.

Twee van de drie bewuste vreemdelingen, te weten _____ en _____ beschikten over een tewerkstellingsvergunning (productie 1). Die vergunning was verleend aan _____ en gekoppeld aan een maximale werktijd van tien uur per week. Er was geen sprake van een inleensituatie. Cliënte heeft zich niet gerealiseerd dat een tewerkstellingsvergunning rechtstreeks aan haar moet worden verleend. Zij is ervan uitgegaan dat een tewerkstellingsvergunning een persoonsgebonden vergunning is en dat de beide vreemdelingen, nu zij over zo'n vergunning beschikten, bij haar mochten werken. Niet voor niets heeft cliënte zich geconformeerd aan de maximale arbeidsduur die aan de tewerkstellingsvergunningen was gekoppeld. Vergelijk in dat verband de verklaringen die _____ en _____ na verhoor hebben afgegeven (productie 2) en waaruit kan worden afgeleid dat zij inderdaad slechts maximaal tien uur per week voor cliënte hebben gewerkt. Cliënte handelde wat dat betreft dan ook volkomen te goeder trouw, welke goede trouw overigens ook niet door verweerder wordt betwist. Verweerder stelt enkel dat die goede trouw wat hem betreft niet terzake doet.

Uiteraard beseft cliënte dat het niet doorgronden van de Wav de overtreding niet wegneemt. Reeds daarom komen de gevolgen van een dergelijke overtreding voor rekening en risico van cliënte. Bij het opleggen van een punitieve boete zal echter te allen tijde gekeken moeten worden naar de mate waarin de overtreder de overtreding kan worden verweten. Iemand die welbewust en opzettelijk de wet overtreedt, dient nu éénmaal harder te worden bestraft dan iemand die de Wet per abuis overtreedt. In zoverre is wel degelijk van belang in hoeverre de overtreder te goeder trouw is. Die vraag is immers voor het kunnen beoordelen van de verwijtbaarheid van belang. Ook een bestuursrechter dient een bestuursrechtelijke sanctie niet slechts marginaal te toetsen maar indringend en volledig te beoordelen in hoeverre de opgelegde boete in redelijke verhouding staat tot de ernst van de overtreding. In zoverre is de strafrechtelijke jurisprudentie waarnaar cliënte in de eerdere instanties van dit geding verwees, niet geheel zonder betekenis. Ook een strafrechter beoordeelt immers de verhouding tussen boete en ernst van de overtreding, welk oordeel in het geval van een bestuurlijke boete weliswaar niet langer

DEN HOLLANDER ADVOCATEN

13 februari 2007

Inzake _____

Arbeidsinspectie

Uw ref. : 200700456

Onze ref. : JV/MaB/147748

door de strafrechter, maar wel nog door de bestuursrechter moet worden vernicht. Van die beoordeling geeft de bestreden uitspraak onvoldoende blijk.

De rechtbank stelt dat niet iedere vorm van verwijtbaarheid aan de zijde van cliënte heeft ontbroken en rechtvaardigt daarmee in feite de opgelegde boete. Cliënte acht die argumentatie onvoldoende overtuigend. Het feit dat haar immers enig verwijt kan worden gemaakt, al was het bijvoorbeeld maar dat zij te naïef heeft gehandeld, rechtvaardigt wellicht een boete, maar rechtvaardigt niet eveneens het maximale boetenormbedrag. Aangezien cliënte's subsidiaire betoog met name daarlegen was gericht, had het op de weg van de rechtbank gelegen daarover een oordeel te vormen. Dat heeft zij ten onrechte niet gedaan.

Een juiste toepassing van verweerder's beleid brengt mee dat de mate van verwijtbaarheid een doorslaggevende rol speelt bij het bepalen van de hoogte van de boete. Het maximale boetenormbedrag dient te worden opgelegd in die gevallen waarin van geen enkele verzachtende omstandigheid sprake is. Zijn dergelijke omstandigheden er echter wel, zoals in dit geval, dan is een lagere boete geboden. Zou het systeem niet zo werken, dan is er sprake van rechtsongelijkheid. In dat geval wordt de horecaondernemer die de wettelijke regels welbewust aan zijn laars lapt (en die zich in dit geval bijvoorbeeld niet eens aan de maximale werktijden zou hebben geconformeerd) immers net zo hard gestraft als cliënte. Dat is oneerlijk en niet in overeenstemming met de bedoeling van de wetgever.

Met betrekking tot de derde vreemdeling waarvoor geen tewerkstellingsvergunning voorhanden was, handhaaft cliënte haar in de eerdere instanties van dit geding naar voren gebrachte stellingen. Kort en goed komen die erop neer dat cliënte ten onrechte heeft vertrouwd op mededelingen van de desbetreffende medewerkster en er met name vanwege de eerder aan haar verleende verblijfsvergunning (zie artikel 4 Wav) ten onrechte op vertrouwde dat zij zonder tewerkstellingsvergunning mocht werken.

Vanwege het vorenstaande verzoekt cliënte u beleeft het onderhavige hoger beroep gegrond te verklaren en, doende wat de rechtbank had behoren te doen, alsnog tot vernietiging van het bestreden besluit over te gaan. Daarbij verzoekt cliënte u eveneens verweerder in de proceskosten te veroordelen.

Hoogachtend

A. Vermeulen